

[Socialministeren.]

lejligheder alle har været enige om, og jeg håber, at det også nu skal være gørligt at gennemføre det, der her er tale om, efter disse retningslinier.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen — og også det ærede medlem hr. Evald Christensen — talte om, at der her er problemer, som ikke kan klares ved arbejdsløshedsunderstøttelse, men som til deres løsning kræver beskæftigelse. Derom er jeg slet ikke uenig med de ærede medlemmer, og jeg ved da også, at min kollega, arbejds- og boligministeren, i høj grad har opmærksomheden henvendt på beskæftigelsesproblemerne; men vi må også henlede alle andres opmærksomhed herpå — alle de, der har mulighed for igangsættelse af arbejde, hvorved beskæftigelse kan fremskaffes på private områder, således at der ikke bliver tale om en ensidig henvendelse til stat og kommuner. Enhver af os bør forstå det ansvar, vi har på dette område.

Jeg takker altså for den venlige behandling, lovforslaget har fået, og vil gerne henstille, at det gennemføres så hurtigt, som det nu engang er gørligt, idet det er nu for tiden, der er brug for brændselshjælp.

Sønderup: Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen er jo en morsom mand, en meget vittig mand, og jeg ved, han holder af at optræde i den rolle. Vi har jo også nu og da — det kan jeg godt sige — moret os ustyrligt over ham, men jeg synes på den anden side, der skal være en vis mening i morskaben. Det ærede medlem prøver nu at stille det op på den vis, at den kendsgerning, at venstre var med til devalueringen, medens de konservative ikke var det, skulle være en begrundelse for, at vi fra vestres side skulle have større ansvar og større forpligtelse. Jeg synes, det er længe siden, jeg har været ude for en så stor begrebsforvirring som den, det ærede medlem her har lagt for dagen — for det er jo lige omvendt. Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen forsøger at optræde som arbejdsderen, samtidig med at han påberåber sig, at hans parti ikke var med til devalueringen. Man behøver ikke at være nogen stor spåmand for at sige, at er der nogen, der var blevet ramt, såfremt devalueringen ikke var blevet sat i system, er det de danske arbejdere. Hvis denne devaluering — der i og for sig udfra andre synspunkter kan være beklagelig nok, men som nu engang var en uomgængelig nødvendighed — ikke var blevet sat i system, ville vi være blevet vidne til en arbejdsløshed, som vi ikke har kendt i lange, lange

tider. Det er derfor ejendommeligt at høre det ærede medlem hr. Boeck-Hansen optræde i den rolle og navnlig med den motivering, han anvendte.

Jeg skal til slut sige til det ærede medlem, at den holdning, de konservative indtog ved den pågældende lejlighed — at de indtog denne holdning må de naturligvis selv om —, i alt fald var i diametral modsætning til, hvad det samlede erhvervsliv gjorde gældende, og jeg tror ikke, det ærede medlem tjener sit partis interesser ved fortsat at rippe op deri. Jeg vil give ham det venskabelige råd, at han ikke fortsætter dermed af hensyn til det samarbejde, vi skal have om de saglige problemer, der foreligger og vil komme til at foreligge i forbindelse med devalueringen.

Boeck-Hansen: Jeg kommer herop i lutter taknemlighed overfor den højtærede minister, fordi ministeren har lovet mig påny at ville tale med finansministeren, og jeg ville være meget glad, hvis det havde virkninger. Sidste gang hjalp det jo ikke, men hvis det nu kunne få følger, ville jeg være meget taknemlig for det.

Jeg er også meget taknemlig for den vejledning, jeg fik af det ærede medlem hr. Sønderup. Det er jo rart for mig at vide, at jeg er en morsom mand, og at det virker morsomt på en venstreordfører, når jeg siger, at det er uforståeligt for os andre, at man ikke, når man har været med til en tilbundsgående devaluering, vil tage følgerne deraf. Tiderne er blevet dyrere. Jeg kan godt forstå, at det har virket overraskende på det ærede medlem hr. Sønderup, at de er blevet så dyre, som de er. Der var en højtbegavet finansmand, der sagde, at priserne kun ville stige en 4—5 pct. Det slog ikke til, det må man indrømme, men venstre må være klar over, at tiderne bliver dyrere og dyrere, netop fordi vi har devalueret så meget, som vi gjorde. Det kommer til at koste penge, og så kan man jo nok synes, at det virker overraskende, at venstre ikke vil indrømme dette og ikke vil ud med de penge, der er en følge deraf.

Nu kan man sige, at jeg ser primitivt på det, men det er der ikke noget at gøre ved; sådan ser jeg nu engang på det.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Sønderup har ordet for en kort bemærkning.

Sønderup: Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen påstår, at det, der er resultatet af